

Motion till riksdagen

1989/90:Ub55

av Elving Andersson (c)

med anledning av prop. 1989/90:90 om forskning

Havet är en naturresurs av nationell betydelse. Den marina sektorn omsätter ca 30 miljarder kronor per år och sysselsätter 40 000 personer. En stor del av Sverige är omgivet av hav. De allvarliga miljöproblemen i våra hav kräver kraftfulla åtgärder, både nationellt och internationellt för att havets ekologiska balans skall kunna återställas.

Det är viktigt att Sverige, även under perioder av svikande marknader, upprätthåller ett stort baskunnande inom olika havstekniska verksamheter. Inom t.ex. den allt viktigare vattenbruksnäringen är kvalificerad bioteknik nödvändig för att undvika miljömässiga och ekonomiska bakslag. Inom exempelvis sjöfarten, som årligen inbringar ett stort handelsnetto, är hög kunskaps- och teknikinivå en förutsättning för att Sverige skall behålla sin position som sjöfartsnation.

Universitetens marina centra är ett viktigt initiativ till samordning mellan forskningens olika intressenter samt mellan högskoleforskningen och samhället i övrigt, förutsatt att dessa centra får nödvändiga resurser. Men en rejäl satsning behövs också på den marintekniska forskningen. I dag bedrivs havsteknisk forskning inom olika organisationer utan samordning dem emellan. En samlad överblick är nödvändig för en effektiv användning av forskningsresurserna.

Detta samordningsansvar har tidigare skötts av Havsresursdelegationen, vilken numera är nedlagd. I forskningspropositionen föreslås en överföring av 800 000 kr. för "vissa nationella samordningsuppgifter avseende samtliga marina centra". Förslaget är utformat med hänvisning till att Havsresursdelegationen lagts ned. Denna satsning är helt otillräcklig om man tar hänsyn till den samordningsverksamhet som tidigare bedrivits inom ramen för Havsresursdelegationen. I praktiken innebär resurstillskottet att man till det marina centret i Göteborg knyter en handläggare och en sekreterare.

I propositionens avsnitt om havsteknisk forskning (s. 287) uppmärksammas de kopplingar inom området marin miljö- och analysteknik, som finns mellan havsteknik och den miljörelaterade marina naturvetenskapliga forskningen. Men behovet av samordning mellan teknik och naturvetenskap inskränker sig inte till detta område. Det gäller också marin bioteknik och vattenbruk, marin energi samt prospektering och utvinning av olja, gas och mineraler.

Sveriges möjligheter att bedriva en bred forskning inom den marina sek-

torns alla områden är naturligtvis begränsade. För att kompensera vår inriktning på ett fåtal områden är det av stor vikt att vi kan hålla oss informerade och sätta oss in i den marina forskning som pågår runt om i världen. Den internationella bevakningen sker bäst genom deltagande i konferenser, spridning av internationell litteratur samt forskarutbyte.

Mot denna bakgrund är det viktigt dels att den föreslagna samordningen inte begränsas till det naturvetenskapliga området, dels att det också tillförs resurser för att följa och delta i den internationella utvecklingen.

Vid det marina centret i Göteborg finns de bästa möjligheterna att följa denna samordningsfunktion genom närheten till Chalmers tekniska högskola och det stora antalet ämnesföreträdare som finns samlade på västkusten.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag om utbyggd verksamhet vid det marina centret i Göteborg för samordning av forsknings- och utvecklingsverksamhet inom den marina sektorn i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 20 mars 1990

Elving Andersson (c)

